

Jataa Mani Text with commentary in Devanagari

(जटामणिः सव्याख्या)

Below is the text of jaṭā maṇi with commentary in Devanagari Script that has transliterated using Sri. Venkatesh's excellent BhashaIME tool

(<https://sites.google.com/site/bhashaime/>).

jaṭā maṇi is a lakṣaṇa grantha of the taittirīya śākha of kṛṣṇa yajurveda.

श्रीः

अथ जटामणिर्नाम लक्षणम्
ज्ञानानन्दमयं देवं निर्मलस्फटिकाकृतिम्
अधारंसर्वविद्यानां हयग्रीवमुपास्महे ॥

मूलम्॥

प्रातिशाख्यादिशास्त्रज्ञस्सर्वशिक्षाविशारदः ।
सूक्ष्मबुद्धिस्समर्थोयस्सजटांवक्तुमहर्ति ॥ १ ॥

व्याख्यानम्॥

ननुजटाध्ययनाधिकारीकइत्युक्ते उच्यते प्रातिशाख्यादीत्यनेन-
प्रातिशाख्यादिशास्त्रज्ञः आदिशब्देन *नवशिक्षापारीणः
|सर्वशास्त्रविशारदः व्याकरणादिवेदाङ्गविज्ञानवानित्यर्थः
|सूक्ष्मबुद्धिः|

समर्थःउच्चारणसमर्थःसभाकम्पादिरहितश्चयःसजटांवक्तुमहर्तिजटा
पाठीभवितुमहर्ति ॥१ ॥

मूलम्॥

जटांहित्वाविचित्रार्थमनुलोमादिकंवदन्॥

सवैनरकमाप्नोतिस्वरवर्णादिलोपिवत् ॥ २ ॥

तस्याःप्रमाणंप्रथमेप्रातिशाख्येप्रपाठके।

रेफादेशेऽपिशब्दाच्चनधामेत्यार्षशब्दतः ॥ ३ ॥

व्याख्यानम्॥

ननुश्रौतस्मार्तेषुसंहितायाएवउपयोगित्वात्संहितैवाध्येतव्या।

पदाध्ययनाभावेसंहितावसानज्ञानाभावात्प्रातिशाख्ये“अथादावुत्तरे
विभागे”(प्रा१-३-

१)इतिपदंप्रतिलक्षणस्यविद्यमानत्वाच्चपदमप्यध्येतव्यम् ॥

“क्रमाद्ध्ययनसम्पन्नोदेवत्वमधिगच्छति”इतिक्रमाद्ध्ययनेफलाधि
क्यात्“क्रमोद्धाभ्यामनुक्रम्य”इतिक्रमाद्ध्ययनंप्रतिलक्षणस्यविद्यमान
त्वाच्चक्रमोऽप्यध्येतव्यः।

तथाचजटाध्ययनेप्रमाणाभावात्कथंजटाध्येतव्येतिशङ्कायांजटायाःप्र
माणमेवोच्यतेतस्याःप्रमाणमित्यादिना॥

तस्याःजटायाःप्रमाणंप्रातिशाख्येप्रथमप्रश्नरेफादेशेविसर्जनीयाधिका
रे“इतिपरोऽपि” (प्रा१-८-१२) इतिसूत्रस्थ‘अपि’शब्दात्“नधामा”
(प्रा१-१०-१३) इत्यत्रआर्षशब्दतश्चविज्ञेयमित्यन्वयः॥

“इतिपरोपि”इतिसूत्रस्थापिशब्दःआवृत्परत्वमन्वादिशति।

तथाचअसावावृत्परोविसर्जनीयः इतिपरश्चेतरेफमापद्यतेइति।

अत्रसंहितायामुदाहरणाभावात्जटायामेवोदाहरणं-यथा।

इतिश्रुतश्रुतरितीतिश्रुतः। आवृत्परइतिकिं। प्रहारावयोर्वैश्रितइति।

अत्रआवृत्परत्वाभावात्तन्माभूदिति। एवंचइदंसूत्रंजटालक्षणमेव।

तथाचजटाध्ययनंसिद्धं।

हिंच‘नधामा’इत्यत्रआर्षग्रहणंपौरुषमाक्षिपति।

तथाचनसंहिताव्यतिरिक्तंपदक्रमादिकंपौरुषेयमिति व्यवहारः॥
किंच“ह्वारभाः” (प्रा१-८-८)
इतिसूत्रेअबिभर्ग्रहणस्यजटायामेवोदाहरणं।
पितर्ग्रहणस्यापिजटायामेव। यथाअबिभस्तन्तमबिभरबिभस्तम्।
मरुतांपितःपितर्मरुताम्मरुतांपितः॥
तथाचजटाध्ययनेप्रमाणसिद्धिः ॥ ३ ॥

मूलम्॥
जटायांपञ्चधासन्धिरार्षपौरुषभेदतः।
आद्यन्तमार्षविङ्ङेयंशिष्टमन्यत्तुपौरुषम् ॥ ४ ॥

व्याख्यानम्॥
ननुजटाध्ययनेप्रमाणमुक्तं । जटाकीगृभूतेतिशङ्कायामुत्तरमाह
जटायामिति॥ पञ्चधासन्धिप्रकारो॥

यथा॥ वायव्यगंश्वेतं, श्वेतगंश्वेतं, श्वेतंवायव्यं, वायव्यंवायव्यं,
वायव्यगंश्वेतं॥

भक्षा-अ-आ-भक्ष- भक्ष-भक्ष-भक्षा-
इत्यादि॥आद्यन्तसन्धिरार्षसंज्ञःअन्येसन्धयःअनार्षकाः ॥ ४ ॥

मूलम्॥
त्रिक्रमेष्वष्टधासन्धिर्द्वौद्वावाद्यन्तयोरपि।
आर्षसंज्ञास्तएवात्रसन्धयोन्येत्वनार्षकाः ॥ ५ ॥

व्याख्यानम्॥
ननुजटाकीगृभूतेत्युक्तेवङ्चसन्धिरेवजटेत्युक्तातथासतित्रिक्रमस्थ
लेष्वष्टसन्धेर्विद्यमानत्वात्कथमितिशङ्कायामाहत्रिक्रमेष्विति॥
त्रिक्रमेषुआद्यन्तयोः द्वौद्वौसंधीआर्षसंज्ञकौ। अन्येसन्धयःअनार्षकाः।

यथा-उद्गाता-अरोहति-रोहति-रोहति-रोहत्या॥ ओद्गाता-
उद्गातोद्गाता-उद्गाता-अरोहति॥ ऋचा-आसादयति-सादयति-
सादयति-सादयित्या॥ अर्चा-ऋचर्चा-ऋचा-आसादयति-इत्यादि ॥ ५
॥

मूलम्॥
पदद्वयमनुक्रम्यव्युत्क्रम्योत्क्रम्यसन्धिमत॥
यथावत्स्वरसंयुक्तंप्रयुंज्यात्साजटामता ॥ ६ ॥

व्याख्यानम्॥
जटास्वरूपंप्रतिवचनान्तरमप्याहपदद्वयमिति॥
प्रथमंपदद्वयमनुक्रम्य-अनुक्रमःआर्षः, पुनः व्युत्क्रम्य-
व्युत्क्रमः विलोमः, पुनश्चउत्क्रम्य, उत्क्रमःअनुलोमः क्रमः, वदेत्॥
प्रथमंपदद्वयमनुक्रम्यपुनःउत्क्रम्यपुनश्चउत्क्रम्यप्रातिशाख्योक्तसन्धि
मनतिक्रम्यस्वरसहितंप्रयुंज्यात्॥
यथा॥वदन्त्यकूटयाकूटयावदन्तिवदन्त्यकूटया॥ इत्यादि ॥ ६ ॥

मूलम्॥
न्यायादनुग्रहाद्यच्चदृष्टास्ताद्यत्तदुच्यते॥
विलोमेन्यायतःप्राप्तिस्सन्धिरित्यभिधीयते ॥ ७ ॥

व्याख्यानम्॥
अथसन्धिस्वरूपमाहन्यायादित्यादि॥
न्यायतः प्रमाणतः दृष्टान्तत्वेनयत्प्रतीयतेतद्विलोमेजटाकालेतादृश
स्सन्धिरभिधीयतइत्यर्थः ॥ ७ ॥

मूलम्॥
यत्रार्षेऽनुद्भूतसन्धिर्जटायामुद्भवेद्यदि॥
तद्वाह्नणारण्यकोक्तसन्धिर्दृष्टान्तउच्यते ॥ ८ ॥

व्याख्यानम्॥

अथदृष्टान्तस्यलक्षणमाह॥ यत्रेत्यादि॥ यत्रआर्षेअनुद्भूतसन्धिः-
उद्भूतसन्धिर्नभवतीत्यनुद्भूतसन्धिःजटायां उद्भवेद्यदिसःअरुणब्रा
ह्मणेदृष्टान्तत्वेनउच्यतइत्यर्थः॥ यथा नृषदेवड्वणृषदेनृषदेवट् ॥ ८ ॥

मूलम्॥

सकृदादिर्द्वितीयं द्विःपठेच्चादिपदंसकृत्॥सन्धितःक्रमवच्चेतिप्रोच्यते
साजटाबुधैः ॥ ९ ॥

व्याख्यानम्॥

अथजटोच्चारणप्रकारमाहसकृदादिरित्यादि॥
आदिपदंसकृत्द्वितीयं द्विरावृत्तिः- पुनरादिपदंसकृत्-
अनन्तरं क्रमवत्सन्धिःइतिजटाबुधैःप्रोचते॥ यथा॥
उपोपेदिदुपोपोपोपेत् ॥ ९ ॥

मूलम्॥

त्रिक्रमस्यजटाज्ञेयाह्युक्तापूर्वक्रमंतथा॥
पुनरन्तंमध्यंचादिपुनराद्यन्तरंपरम् ॥१०॥

व्याख्यानम्॥

अथत्रिम्रमस्थलेजटाप्रकारमाहत्रिक्रमस्येति॥
त्रिक्रमस्थलेआदौक्रममुक्त्वाअनन्तरमन्तंपदंपुनर्मध्यंपदंतदनन्तरंआ
दिपदंपुनश्चआदिपदंतदनन्तरंमध्यंपदंतदनन्तरंअन्तपदंचेत्युक्तं-
सेयंत्रिक्रमस्यजटाज्ञातव्या॥ यथा॥भूत्वाहरडहरदाभूत्वाभूत्वाहरत्
॥१०॥

मूलम्॥

पदत्रयंसमारूह्यत्रिक्रमेतुससंधिकं॥
अवरूह्ययथान्यायंपुनरारोहणंस्मृतम् ॥ ११ ॥

त्रिक्रमेतुपदानांहित्रयाणामवरोहणम्॥
तथैवारोहणम्लेषांपश्चादानवमंतथा ॥ १२ ॥

पदद्वयंषट्पदंचतथानवपदंवदेत्॥
स्वरवर्णाविशेषेचविशेषेत्रिक्रमेक्रमात् ॥ १३ ॥

व्याख्यानम्॥

पदद्वयंषडावृत्तिर्भवति। त्रिक्रमस्थलेतथानवपदंवदेत् ॥ १३ ॥

मूलम्॥

स्वरवर्णादिभेदस्ययत्पदद्वितयस्यच॥ जटाविचक्षणैरुक्तंक्रमोच्चारण
मेवहि ॥ १४ ॥

इतिपरिभाषा॥

व्याख्यानम्॥

स्वरवर्णाभ्यांअभेदःपदद्वयेयदितत्रजटाविचक्षणैःक्रमोच्चारणमेवह्यु
क्तम्॥ यथा। अदन्त्यदन्तिनमोनमः॥

स्वराभेदइतिकिम्॥ असूर्तासूर्तासूर्तासूर्तासूर्तासूर्ता ॥ १४ ॥

इतिपरिभाषाप्रकरणम्॥

मूलम्॥

लोपाऽलोपषत्वणत्वयत्वादेशागमादिषु॥

संहितायांयथाप्राप्तिर्जटायांतद्वदेवहि ॥ १५ ॥

व्याख्यानम्॥

लोपश्चअलोपश्चषत्वंचणत्वंचयत्वादेशश्चआगमाश्च-

आदिशब्देनविसर्जनीयादयोगृह्यन्ते। एषु॥

संहितायांयथाप्राप्तिःजटायांचतद्वदेवेत्यर्थः॥ यथा॥

अङ्गिरोभ्यस्स्वाहास्वाहाङ्गिरोभ्यस्स्वाहा॥

अश्वक्रुषभक्रुषभोअश्वोऽश्वक्रुषभः॥

अस्त्ववरेभ्योऽवरेभ्योअस्त्वस्त्ववरेभ्यः॥

सोमप्रतिप्रतिषोमस्सोमप्रति॥एवमिन्द्रइन्द्रएणमेनमिन्द्रः॥

अनुष्टुभापरिपर्यणुष्टुभानुष्टुभापरि॥

आदिशब्देनयथा॥स्यप्रप्रस्यस्यप्र॥

सहात्यसुष्टुबनुष्टुम्रहातिनहात्यनुष्टुप् ॥ १५ ॥

मूलम्॥

यानग्रयोऽन्वतप्यन्तेत्यत्रपूर्वकृतेयणि॥ लोपाभावेग्रयइतिनिमित्तग्रह
णम्कृतम् ॥ १६ ॥

व्याख्यानम्॥

अन्वतप्यन्तेत्यत्रपूर्व'इवर्णोकारौयवकारौ' (प्रा१-१०-१५)

इतियणादेशेकृतेततः'अग्रयः'इतिग्रहणस्यउदाहरणाभावात्पुनश्चलोप
प्राप्त्यर्थ'अग्रयः (प्रा१-१२-१८) इतिग्रनणम्रियमार्थ॥ यथा॥

अग्रयोऽन्वतप्यन्तान्वतप्यन्ताग्रयोअग्रयोऽन्वतप्यन्त ॥ १६ ॥

मूलम्॥

ग्रहणंत्वेकमुद्दिश्यपदंवैक्रियतेयतः॥

तदन्यत्रतुनग्राह्यंयज्जटाभिमतैरिति ॥ १७ ॥

व्याख्यानम्॥

एकंपदमुद्दिश्यगृह्यतेयदितदन्यत्रनग्राह्यमितिजटाभिज्ञैरुक्तम्॥

एतद्वचनं'अन्वतप्यन्त'इत्येतावन्मात्रविषयकम् ॥ १७ ॥

मूलम्॥

तथैवाश्वाजनीत्यत्राप्येकादेशेकृतेततः॥

आकारश्रुतिसम्प्राप्तिस्तस्माल्लोपोविलोमके ॥ १८ ॥

व्याख्यानम्॥

अश्वाजनीत्यत्रापिअन्वतप्यन्तेत्यत्रवदेवेत्यर्थः॥

एकादेशेकृतेआकारश्रुतौप्राप्तौसत्यांविलोमेजटाकालेलोपएव॥ यथा
-अश्वाजनिप्रचेतसःप्रचेतसोऽश्वाजन्यश्वाजनिप्रचेतसः॥

अत्रशिक्षाकाराः"अश्वाश्रुतिश्चयःप्रोक्तःपदेखण्डेचतंविदुः॥

समासेनैवविज्ञेयोदृष्टोऽश्वाजनिकथ्यते"॥ इतिसमासपदेअलोपएवेति

॥ अश्वाजनिप्रचेतसःप्रचेतसोअश्वाजन्यश्वाजनिप्रचेतसः॥

(इतिपठान्तरंनबहुजनसम्मत्तम्) ॥ १८ ॥

मूलम् ॥

तथेयातांब्राह्मणायेत्योपेत्यक्षरसंहिता॥

तत्रापिपूर्वप्राबल्यादैकारोऽत्रनसंभवेत् ॥ १९ ॥

व्याख्यानम्॥

अश्वाजनीत्यत्रयथातथैवेत्यर्थः॥ एयातांब्राह्मणायेत्यत्र“तत्रपूर्व”

(प्रा१-५-७) इतिन्यायेन‘दीर्घसमानाक्षरेसवर्णपरे’ (प्रा१-१०-२)

इत्येकादेशेकृतेतदनन्तरंइवर्णपरएकारं’ (प्रा१-१०-४)

इतिएकारोभवति॥यथा॥एयातांब्राह्मणायब्राह्मणायेयातामेयातांब्राह्मणाय॥ पुनरेत्येत्यपुनःपुनरेत्य॥

अत्रशिक्षाकाराःएयातांब्राह्मणायात्रत्वेकारस्सन्धितोभवेत्॥

परवर्णप्रसक्तंचेद्गणसातोनिषिद्ध्यते॥

इतिएयातांब्राह्मणायेत्यत्रएकारएवेति॥ यथा-

एयातांब्राह्मणायब्राह्मणायैयातामेयातांब्राह्मणाय॥

अस्यवचनस्यबह्वनङ्गीकारादनङ्गीकारएव ॥ १९ ॥

मूलम्॥

चत्वेप्राप्तेशकारस्यवर्णक्लिष्टेततःपरम्रकारःप्राकृतस्तस्माच्छनथद्वृत्रमितिस्थितिः ॥ २० ॥

व्याख्यानम्॥

श्रद्धद्वृत्रमितिजटायां “तकारश्चकारंशचछपरः” (प्रा१-३-२२)

इतिचत्वेप्राप्ते“स्पर्शपूर्वश्शकारश्छं” (प्रा१-३-

३४)इतिछत्वप्राप्तिः॥ जटाकालेशपूर्वत्वाभावान्नकारत्रापद्यतेप्राकृतनकारइत्यर्थः॥ यथा-श्जथद्वृत्रंवृत्रगंश्जथच्छनथद्वृत्रं ॥ २० ॥

मूलम्॥

अनुशब्देह्युकारस्यवकारेवैकृतेस्थिते॥

जटायांनैवलोपस्स्यादकारस्येतिनिर्णयः ॥ २१ ॥

व्याख्यानम्॥

अन्वित्यस्यपदस्य“इवर्णोकारौयवकारौ” (प्रा१-१०-१५)

इतिउकारस्यवकारादेशस्थलेजटायांनैवलोपःस्यात्ककारस्येतिनिर्णयः

यथा॥ अनुगावोगावोअन्वनुगावः ॥ २१ ॥

मूलम्॥

अनुशब्देह्युकारस्यवकारेवैकृतेस्थिते॥ जटायांलोपएवस्याद्यथासंहितमन्तरा ॥ २२ ॥

व्याख्यानम्॥

अनुशब्देह्युकारस्यपूर्वश्लोकवत्वकारेवैकृतेसतिसंहितायांयथालोपप्राप्तिःतथालोपएवस्यात्॥ यथा-गावोऽन्वनुगावोगावोऽनु ॥ २२ ॥

मूलम्॥

ह्रस्वभाजांतुसर्वेषांह्रस्वतापूर्वपौरुषे॥

आदावन्तेचदीर्घस्यान्मध्यमुत्तमपौरुषे ॥ २३ ॥

व्याख्यानम्॥

ह्रस्वभाजांसर्वेषांपदानांपूर्वपौरुषेह्रस्वताविज्ञेया। ह्रस्वभाक्छब्देन“अथादावुत्तरे” (प्रा१-३-१) इत्यादि॥

जटाकालेउत्तरपौरुषेआदावन्तेचदीर्घस्यात्॥ तन्मध्येह्रस्वइत्यर्थः॥

पूर्वपौरुषेयथाहिष्ठस्थहिहिष्ठ॥ उत्तरपौरुषेयथा-

स्थामयोभुवोमयोभुवःस्थस्थामयोभुवः॥

स्थामयोभुवइत्यत्रस्थशब्दस्यद्वितीयोच्चारणेतुदीर्घःप्रसज्येत॥

उत्तरपदेनविभागाभावात्। इतित्रिभाष्यरत्नकारेणोक्तम्॥

“अथादावुत्तरे”इति (प्रा१-३-१) सूत्रव्याख्याने ॥ २३ ॥

मूलम्॥

यस्यार्षेप्रग्रहत्वं च तस्यै वा नार्षकेभवेत्॥

उक्तलक्षण भावेपि पौरुषे न भवेत्कचित् ॥ २४ ॥

व्याख्यानम्॥

अर्षेयस्यप्रग्रहत्वमस्तिआनार्षेपितस्यैवप्रग्रहत्वंभवति॥
उक्तलक्षणेतिउक्तलक्षणंनामप्रातिशाख्येअथप्रग्रहाः (१-४-१)
इत्यध्यायेयदुक्तंतत्प्रकारेणेत्यर्थः॥ पौरुषेविशेषो न भवेत्॥
यथा-अन्तर्भरिष्यन्तीभरिष्यन्तीअन्तरन्तर्भरिष्यन्ती॥
आर्षेप्रग्रहत्वमितिकिम्॥ तावब्रूतांसर्वे॥
आस्तांतेइत्यत्रजटायामार्षनियमप्राप्तिः-नैतदिष्टम् ॥ २४ ॥

मूलम्॥

प्रधानंवानिमित्तंवाद्विपदग्रहणंयदि॥
व्युत्क्रमेसर्वतोग्राह्यंक्रमेतत्रैकदेशतः ॥ २५ ॥

व्याख्यानम्॥

प्रधानंकार्यभागितियावत्॥
निमित्तंवायत्रकुत्रचित्स्थलेद्विपदग्रहणंयदितत्रव्युत्क्रमेजटाकालेद्विपदं
सर्वग्राह्यमित्यर्थः॥ क्रमेतत्रएकदेशतःकार्यंभवतीतिविज्ञेयम्॥ यथा-
नोऽग्रयोअग्रयोनोनोऽग्रयः॥ अग्रयः पप्रयःपप्रयोअग्रयोऽग्रयःपप्रयः
॥ २५ ॥

मूलम्॥

पदद्वयनिमित्तंयदेकाभावेपितत्रतु॥ संहितावत्क्रमोज्ञेयस्तद्वत्ज्ञेयाजटा
बुधैः ॥ २६ ॥

व्याख्यानम्॥

यत्रयस्मिंस्थलेयत्पदद्वयनिमित्तंतत्रजटाकालेएकाभावेसतितत्रताव
त्संहितावदुक्तम्॥ यथाइन्द्रणोनइन्द्रेणः॥ अत्रसंपूर्वत्वाभावेपिभवति
॥ २६ ॥

मूलम्॥

चादीनामेववोलोपोमोलोपोक्लिप्परस्यतु॥
उदःपरस्सलोपस्तुसस्मिंस्थास्तंभुकेसति ॥ २७ ॥

व्याख्यानम् ॥

चादीनां अव्ययानामित्यर्थः।

तत्र एव लोपोवकारलोप इत्यर्थः॥ अक्लिप्सरेमकारलोपः।

उत्पूर्वो व्यंजनपरस्सकारलोपः॥ स्थास्तं भ्वोरेवेति व्याकरणशास्त्रेणै
वोक्तम्॥ वकारलोपो यथा॥ न्वैवैनुन्वै॥ त्वैवैतुत्वै॥

तुनुपूर्व उदात्तयोर्वकारः (प्रा१-५-१३) इति वकारलोपः॥

अव्ययानाति किम्॥ वरुणस्तुतुवरुणोवरुणस्तु॥ वसतुनुनुवसतुवसतु
नु॥ मकारलोपो यथा-प्रत्युष्टग्रक्षः तं षडहानि॥ ते फोष्मपरः (प्रा२-
१-२) इति मकारलोपः॥ सकारलोपो यथा-

स्थानादुदुत्थानात्स्थानादुत्॥ उत्तं भनं वै उत्पूर्वस्सकारो व्यंजनपरः॥
(प्रा१-५-१४)

इति सकारलोपः॥ स्थास्तं भ्वोरिति किम्॥ स्वायुषोदुत्स्वायुषास्वायुषो
त्॥ स्तोममुदुत्स्तोमं स्तोममुत् ॥ २७ ॥

मूलम्॥

उत्पूर्वस्य सकारस्य व्यंजने लोप इष्यते॥

पूर्वत्र तु न्वो स्थितयो र्यल्लोपस्त्वव्यये स्थिते ॥ २८ ॥

लोपाभावो मकारस्य क्क्लिबंते राजतौ परे॥

तेषामेव प्रसिद्धत्वादविशेषेण सूचितम् ॥ २९ ॥

तेषामेव विलोमेपि नान्येषां सविधिस्मृतः॥

अवग्रहमकारो यस्सं सामिति न लुप्यते ॥ ३० ॥

सविज्ञेय इति प्राज्ञस्ततो न्यत्र न सम्भवेत्॥

व्याख्यानम्॥

अवग्रहेति अवग्रहस्थो यो मकारः संसां इत्येवं पूर्वो न लुप्यते॥ यथा-

साम्प्राज्याय-सम्राजोः॥ (न संसामिति तुरापरः, प्रा२-१-

४ इति मकारलोपनिषेधः) अवग्रहेति किम्॥

तो ते रायस्सन्देवि॥ इत्यत्र जटायामयं प्रतिषेधो न भवति॥

इतिकारेणार्थान्तरं सूचयति॥ यथा-रायस्संगं संगं रायो रायस्सं॥

राज्ञेसंगसंग्राज्ञेराज्डेसम्॥

राष्ट्रेणसंगसंग्राष्ट्रेणराष्ट्रेणसम्॥ ततःअन्यत्रनसंभवेदित्यर्थः ॥ ३० ॥

मूलम्॥

योलोपस्सोत्तरस्तिष्ठन्त्येकयाग्रहणेतथा॥

इत्येकमितिमोलोपोननिमित्तमपेक्षते ॥ ३१ ॥

व्याख्यानम्॥

योलोपःयकारस्यलोपोयःसःतिष्ठन्तिशब्दपूर्वश्चेत्एकयाग्रहणेयकार
स्यलोपोभवति॥ यथा-

तिष्ठन्त्यैकैकयैकैकयातिष्ठन्तिष्ठन्त्येकैकया॥

तिष्ठन्त्येकयासपूर्वः 'प्रा१-५-१९'

इतिआकारसहितयकारलोपःजटाकालेतिष्ठन्तिशब्दविशिष्टाभावेपि
स्यात्॥ यथा-एकैकयास्तुतयास्तुतयैकैकयैकैकयास्तुतया॥

इतिशब्दविशिष्टेएकमित्यस्मिन्ग्रहणेमकारलोपः॥ यथा-

इत्येकैकमेकैकमितीत्येकैकम्॥ (आवग्रहइत्येकम्'प्रा१-५-
१८'इतिमकारलोपः) अत्रापिनिमित्तनापेक्षते॥ जटायां॥

यथा-एकैकंतस्यतस्यैकैकमेकैकंतस्य ॥ ३१ ॥

मूलम्॥

पृक्तादपृक्तेदीर्घस्याद्गुणोवर्णाद्भवेद्यदि ॥ ३२ ॥

तस्मात्तदुभयोदीर्घेर्भवेदन्यत्रवागमः॥

अथवादेशऊभावस्तत्तस्मात्सांहितेपिच ॥ ३३ ॥

व्याख्यानम्॥

'एकवर्णःपदमपृक्तः' (प्रा१-१-१४)

इतिप्रातिशाख्येयदुक्तंतदपृक्तसंज्ञा-

अपृक्तइतिव्यञ्जनेनअसंयुक्तइत्यर्थः॥

पृक्तेचअपृक्तेसंयोगेदीर्घस्यात्॥ अवर्णात्परोयदिगुणोभवेत्॥ यथा-

उपातुपातूपातु॥ उयन्तुयस्तूयन्तु॥ ऊषुसूषु॥ ऊनुनूनु॥ ऊतुतूतु

(दीर्घसमानाक्षरेसवर्णपरे) (प्रा१-१०-२) इतिदीर्घः॥
अवर्णात्परोयथा-उत्वात्ववुत्वा॥ उहोताहोतवुहोता॥
उभयत्रापिजटायांअकारस्यउकारस्यच (उवर्णपरओकारम्॥ प्रा१-
१०-५इत्योकारः) तस्यस्वरपरत्वात् (ओकारोऽवम्॥प्रा१-९-
१२)इत्यवादेशश्च॥

तत्-तस्मात्-
इत्येताभ्यांपूर्वःअपृक्तोकारपरोपिजटाकालेदीर्घमाप्नोति॥ यथा-
तदूतत्तदु॥ तस्मादूतस्मात्तस्मादु॥
एतद्व्यतिरिक्तस्थलेवकारागमोयथा-सउवुससउ ॥ ३३ ॥

मूलम्॥
अयोध्वर्योक्रतोपूर्वोलोपस्यादप्यसांहिते।
लुप्तोयदिभवेदार्षेक्रियतेनान्यथाबुधैः ॥ ३४ ॥

व्याख्यानम्॥
अयो। अध्वर्यो। क्रतो।
इत्येवंपूर्वस्यअकारस्यजटाकालेलोपस्स्यात्॥ सचआर्षोयदिलुप्तोभ
वति॥ यथा-
अदब्धायोऽश्रिततनोअशीततनोअदब्धायोऽदब्धायोऽशीततनो॥
अदध्वर्योऽवेरवेरदध्वर्योऽध्वर्योऽवेःशतक्रतोन्वनुशतक्रतोशतक्रतोनु
॥

गाहमानोजायमानः (प्रा१-१२-८)
इतिलोपः॥ आर्षेलोपइतिकिम्॥ घृतवतीमध्वर्योअध्वर्योघृतवतींघृत
वतीमध्वर्यो॥ अध्वर्योस्रुचंगंस्रुचमध्वर्योअध्वर्योस्रुचम्॥
नान्यथाबुधैरितिआयो। अध्वर्यो। क्रतोइत्येतद्व्यतिरिक्तप्रग्रहइत्यर्थः।
यथाअवसातस्तभानेतस्तभानेअवसातस्तभाने॥(यंत्रन्दसीअवसात
स्तभाने) ॥ ३४ ॥

मूलम्॥

षत्वणत्वविकारेतुयदुक्तमुपदेशतःग्रहणंतत्करोत्येतत्कारंसर्वत्रनान्य
था ॥ ३५ ॥

संहितावत्क्रमोज्ञेयोजटाचविकृतादिषु॥

विकारागमलोपेषुयथासंहितकार्यभाक् ॥ ३६ ॥

व्याख्यानम्॥

प्रातिशाख्ये (अपिविकृतम्॥ १-१-१५) इतिसूत्रेयदुक्तं-

तदुक्तंजटाकालेपि-विकारश्च-आगमश्च-लोपश्च-

तेषुविकारागमलोपेष्वित्यर्थः॥ जटाकालेपिसंहितावदित्यर्थः॥

विकारोयथा-निर्णेनेक्तिनेनेक्तिनिर्णिर्णेनेक्ति॥

निशितायांनिर्णिर्णिशितायांनिः॥ (षूषूकृधिप्रा१-७-२)

इत्युभयत्रापिणत्वं॥ आगमोयथाषडक्षरेणाक्षरेणषट्त्वडक्षरेण॥

(टनकारपूर्वश्चतकारःप्रा१-५-३३) इतितकारागमः॥ लोपोयथा-

सुपर्णोस्यसिसुपर्णःसुपर्णोसि॥ (असिप्रा१-१२-२) इतिलोपः ॥ ३६ ॥

मूलम्॥

निमित्तिप्रतिषेधेतुननिमित्तबलाद्विधिः॥

इङ्ग्यभेदेत्वसंख्यानेविधिर्नप्रतिषेधभाक् ॥ ३७ ॥

व्याख्यानम्॥

निमित्तिप्रधानं। प्रतिषेधेतुननिमित्तबलाद्विधिर्नोच्यते॥ असंख्याने-

असंख्यानविषयइत्यर्थः। विधिर्नभवति-प्रतिषेधभावस्यात् ॥ ३७ ॥

मूलम्॥

यथापुनःकृधिबलान्नसत्वविधिरिष्यतेप्राधान्यात्पुनरित्यत्रनिमित्तत्वा

त्क्रधेरिति ॥ ३८ ॥

व्याख्यानम्॥

यथापुनःकृधिबलात्सत्वविधिर्नेष्यते-

पुनरित्यत्रप्राधान्यात्कृधिरितिनिमित्तत्वात्॥ एतद्वचनमनिष्टम् ॥ ३८

॥

मूलम्॥

कृद्ध्युत्तरेपुनश्शब्दाद्विलोमेसत्वमिष्यते॥
नाद्ध्वरंचेतिसूत्रेणावग्रहस्थोनिषिध्यते ॥ ३९॥

व्याख्यानम्॥

कृद्ध्युत्तरेसतिपुनश्शब्दविसर्जनीयस्सत्वमापद्यते॥ (नाद्ध्वरम्॥
प्रा१-९-३२)

इतिसूत्रेण अवग्रहस्थस्यैव पुनश्शब्दविसर्जनयस्य सत्वमिषिध्यते॥
यथा-कृधिपुनःपुनस्कृधिकृधिपुनः (कृधिपिन्वपथेपरः॥ प्रा१-८-२५)
इतिसत्वम्॥ ननु कृधिशब्दश्च सूत्रान्तरनिषेधोस्ति॥ कृद्ध्युत्तरे
(धषवतिप्रा१-८-३३) इति निषेधस्य विद्यमानत्वात् इति चेत् उच्यते॥
“धषवतिनिषेधस्य विश्वतःक्षत्रमत्र च॥ पदे चेङ्ग्यपदे नित्यत्राविस्सूत्रे कृ
धीति च॥” अस्यार्थः विश्वतःक्षत्रं इत्यत्र विसर्जनीयः क्षपरे सत्त्वं न प्राप्नोति॥

‘धषवति’ इति निषेधात् “विश्वतः” (प्रा१-८-३२)

इति ग्रहणस्य कण्ठोक्तत्वेऽपि-धषवति इति निषेधस्य च आर्थिकत्वेऽपि
जटाकाले कण्ठोक्तमप्रयोजकं आविः प्रा१-८-३४
इतिसूत्रे कृधिशब्दस्यैव एवं ‘धषवति’ इति निषेधो न स्यात्॥
तथा च कृधिपुनरित्यत्र सत्वनिषेधो न ॥ ३९॥

मूलम्॥

सत्वेकारस्वरोपत्वं दीर्घस्याप्युपलक्षणम्॥

पत्नीवेग्रहणात्किंच ग्रास्पतिस्तत्र दर्शनात् ॥ ४० ॥

व्याख्यानम्॥

सत्वविधौ अकारपूर्वत्वरूपं (कखपकार-प्रा१-८-२३)

इत्यत्र अकारः॥ दीर्घस्याप्युपलक्षणं भवतीति॥ तत्र हेतुः॥ ‘पत्नीवे’ प्रा१-
८-२७॥ ग्रहणादिति॥ रेतोधाः॥

पत्नीव इत्यत्र अतीव्याप्तिवारणार्थं वेग्रहणं कृतम्॥ यथा-

पतेधनदाधनदास्पतेपतेधनदाः॥ पतिः पृथिव्याः पृथिव्यास्सतिष्पतिः पृ

थिव्याः॥ उभयत्रासि (पत्नीवे) इतिसत्वम्॥ किंच।
ग्रास्पतिस्तत्रदर्शनात्इतियथा-नराशंसोग्रास्पतिर्नोअव्यात् ॥ ४० ॥
मूलम्॥

उदथेत्यत्रदीर्घस्तुह्रस्वस्याप्युपलक्षणम्॥
तथाप्रपरइत्यत्रह्रस्वोदीर्घोपलक्षणम् ॥ ४१ ॥
धषवतिनिषेधस्स्याद्विश्वतःक्षत्रमत्तरच॥
पदेचेङ्ग्यपदेनित्यत्राविस्सूत्रेकृधीतिच ॥ ४२ ॥

कखपेषन्तथावर्णपूर्वस्संयात्यवग्रहः॥
अत्रदेवरिषश्चाविर्निरिडश्शश्वतोपसः ॥ ४३ ॥
व्याख्यानम्॥

उदथापरश्च (प्रा१-९-२४)
इत्यत्रदीर्घग्रहणंह्रस्वस्याप्युपलक्षणम्॥ तथापरिवाप्रपरः॥ (प्रा१-८-
३४)
इत्यत्रह्रस्वग्रहणम्दीर्घस्याप्युपलक्षणंभवतीतिभाष्यकारेणोक्तत्वात्॥
यथा-विद्वानथाथविध्वान्विद्वानथ॥ बहिःप्राणोवै॥ “परीपरि”प्रा१-७-
४ इतिणत्वम्॥ प्राञ्चौनिर्णिष्प्राञ्चौप्राञ्चौनिः॥
आत्मानापरानिष्प्रशुक्रशोचिषा॥
“अविर्निदिडः”प्रा१-८-२४इतिषत्वम् ॥ ४३ ॥

मूलम्॥
यत्रस्यान्महिसृज्यद्ध्वंतत्रषत्वंनपौरुषे।
ऋतवःप्रतिषेधाच्चमहिसप्तचदर्शनात् ॥ ४४ ॥

व्याख्यानम्॥
मधुमतीभिस्सृज्यद्ध्वंमहिवर्चइत्यत्रपौरुषेषत्वंनभवति॥
“ऋकाररेफवति”प्रा१-९-८ इतिनिषेधात्॥
“महि”प्रा१-६-४ इतिविधिःकण्ठोक्तः॥ ऋतवःसामान्यः॥
पौरुषेकण्ठोक्तस्यप्राबल्याभावात्षत्वंनस्यादितिवाच्यम्॥

महिसप्तचदर्शनात्॥ यथा-
सृज्यद्ध्वंमहिमहिसृज्यद्ध्वंसृज्यद्ध्वंमहि॥ दृष्टान्तेयथा-
महिसप्तदशेनावस्युवाताः ॥ ४४ ॥

मूलम्॥
ऋकाररेफयुक्तेपिसिशब्दआयुरत्रच॥
षत्वमेवप्रसज्येतमाहिषेयेणभाषितम् ॥ ४५ ॥

व्याख्यानम्॥
निशब्देआयुशब्देवाविसर्जनीयःतकारपरोजटाकालेऋकाररेफयु
क्तइतिषत्वंनभवतीतिचेत्“सकारान्ततुमूलतः”इतिवचनेनपुनःमहिषे
यमतानुसारेणैवषत्वमेवभवतिः॥ यथा-
तृतीयंनिर्णिष्टृतीयंतृतीयंनिः॥ त्रिष्टुगायुरायुष्टिष्टुक्त्रिष्टुगायुः॥
तस्मादायुरायुष्टस्मात्तस्मादायुः॥
एषां-रासस्सप्तेप्रा१-६-५इतिषत्वम् ॥ ४५ ॥

मूलम्॥
कण्ठोक्तार्थिकयोर्यत्रविरोधस्फूर्यतेकचित्॥
कण्ठोक्तस्तुबलीयान्स्यादाविशब्दस्तुसाधकः ॥ ४६ ॥

व्याख्यानम्॥
अयंश्लोकःआर्षे-नतुपौरुषे॥ अन्यथा“ननिः”प्रा१-८-३५
इतिसूत्रंव्यर्थमापद्यते ॥ किंच॥
प्रकृतसूत्रस्यआर्षविषयत्वमेवात्रपरमंनिदानं॥
यदिपौरुषेपिकण्ठोक्तस्यप्राबल्यंस्यात्तर्हिआर्थिकस्यरेफवतःअप्राधा
न्यात्कण्ठोक्तस्यनिरित्यस्यप्राथान्यादेनेष्टसिद्धौतत्सूत्रमनारम्भणीयं
-अतोविज्ञायते-पौरुषेकण्ठोक्तस्यप्राबल्यंन-इतीतिभावः ॥ ४६ ॥

मूलम्॥

अन्वारभ्यान्यमन्तंचेत्यत्रणत्वंप्रसज्यते॥
यस्मात्पर्यादिपूर्वत्वंतथापिनवदन्तिहि ॥ ४७ ॥

व्याख्यानम्॥

अन्वारभ्य-अन्यं-अन्तं-एषुनकारस्यपर्यादिपूर्वत्वेपिणत्वंनभवति॥
यथा-अन्वारभ्यपरिपर्यान्वारभ्यान्वारभ्यपरि॥
अन्यंपरिपर्यन्यमन्यंपरि॥ अन्तंप्रप्रान्तमन्तंप्र॥
अत्र (पारीपरिपरीप्रपूर्वःप्रा१-७-४)
“अवर्णव्यपेतोपि”प्रा१-७-५इत्याभ्यांप्राप्तिः ॥ ४७ ॥

मूलम्॥

संहितावद्विधिंप्राप्तंबहवोनवदन्तिहिअध्येतारोजटाकालेतद्वह्वादृतमु
च्यते ॥ ४९ ॥

शिक्षाचप्रातिशाख्यंचविरुध्येतांमिथोयदि॥
शिक्षादुर्बलमित्याहुस्सिंहस्येवमृगिर्यथा ॥ ४९ ॥

व्याख्यानम्॥

शिक्षायाःप्रातिशाख्यस्यचपरस्परंविरोधेशिक्षादुर्बलाभवतीत्यर्थः॥
सिंहस्येवमृगीयथेतिसादृश्यात् ॥ ४९ ॥

मूलम्॥

प्राकृतौप्रतिशाख्यंचबलीयस्त्वितिकीर्तितम्॥
शिक्षाबलवतीचैवह्यनार्षेसर्वसन्धिषु ॥ ५० ॥
जटायांवक्ष्यमाणायांकम्पसन्धिस्वरादयःअवधायप्रकोक्तव्यानिपुणे
नद्विजेनतु ॥ ५१ ॥

ननूनंनृत्यनह्यत्यप्यन्यशब्दन्यौच्चकः॥
नकारोद्वित्यगोलक्ष्यात्तकारोर्ध्वोपिवान्तगः ॥ ५२ ॥

टपूर्वस्यनकारस्यणत्वंकुर्याद्विचक्षणः॥
पूर्वपश्चादृकारस्ययथावण्णमदर्शनात् ॥ ५३ ॥

व्याख्यानम्॥

टपूर्वस्यनकारस्यपूर्वमेवविचक्षणोणत्वंकुर्यात्॥
पश्चादृकारस्य“उत्तमपरउत्तमंसवर्गीयम्”प्रा१-८-२
इत्यनेनसूत्रेणणत्वंभवति॥ यथा-नआनडानण्णोनआनट्॥
न्यमार्डमार्ण्णन्यमाट् ॥ ५३ ॥

मूलम्॥
सूत्रेष्वदृष्टंयत्किंचित्सूत्रान्तरबलाद्भवेत्॥
अनुक्तस्याविरुद्धस्यमतंग्रहणमन्यतः ॥ ५४ ॥

व्याख्यानम्॥
सूत्रेषुप्रातिशाख्यसूत्रेषुअदृष्टंयत्किंचित्सूत्रान्तरबलाद्भवेत्॥ प्रातिशा
ख्येअनुक्तंअविरुद्धंचअन्यतःग्रहणंमतम्प्राह्यमित्यर्थः ॥ ५४ ॥

मूलम्॥
टवर्गात्परभूतस्यलस्यदुश्लिष्टताभवेत्॥
अन्यथाचेद्विरामाच्चद्वित्वाभावाद्द्विरुच्यते ॥ ५५ ॥

व्याख्यानम्॥
टवर्गात्परोलकारोदुश्लिष्टसंज्ञोभवति॥ लकारमापद्यतइत्यर्थः॥
यथा-लभतेविङ्विळ्ळभतेलभतेविट् ॥ ५५ ॥

मूलम्॥
औत्वमोदौत्परेरन्तृत्वारंप्रोपावपूर्वके।
अमितंतस्वपाठेचिपदंस्यान्तोयथाषुषू ॥ ५६ ॥

व्याख्यानम्॥
प्र, आ, उप, आन, इत्येवंपूर्वःऋकारःआरमितिविकारमापद्यते॥
यथा-ऋतुनाप्रप्रातुर्नतुर्नास्र॥ ऋजुमार्जुमृजुमा॥
ऋतेनार्तेनर्तेना॥ ऋतव्याउपोपार्तव्याऋतव्याउप॥
ऋतूनामवावार्तूनामृतूनामव॥
तुशब्दःइतरोपसर्गपूर्वत्वेआरंविकारंनिवर्तयति॥
यथा-ऋध्यतेपापर्ध्यतऋद्ध्यतेप ॥ ५६ ॥

मूलम्॥

यस्यैवार्षेयत्परेफौस्यातांतत्रहिपौरुषे ।
सतिस्वरपरेतद्वन्निषेधोनान्यथाभवेत् ॥ ५७ ॥

व्याख्यानम्॥

आर्षेयस्यपदान्तनकारस्ययत्परेफौस्यातांअनार्षेपितौस्यातां॥
तस्यैवपदान्तनकारस्यअन्यस्वरपरत्वेपियत्परेफौस्यातामित्यर्थः॥य
था-अथासपत्नांइंद्रोमे (प्रा१-९-२२) इतियत्वम्॥

अथा-सत्नान्त्सपत्नांअथाथासपत्नान्॥ नान्यथाभवेदिति॥

आर्षेनिमित्तेसतिपौरुषेनिमित्ताभावेपियत्परेफौस्यातां॥

आर्षेनिमित्ताभावेपौरुषेनिमित्तेसत्यपितौनस्यातामित्यर्थः॥

‘अथासपत्नानिंद्राग्री’-इत्यत्रआनुस्वारो नभवति॥ यथा-

आथासपत्नान्त्सपत्नानथाथासपत्नान्॥

आपोहविष्मान्हविष्मानापआपोहविष्मान् ॥ ५७ ॥

मूलम्॥

यत्परेफौविनान्यत्रग्रहणंदृश्यतेयदि॥

षत्वणत्वादिसर्वत्रकर्तव्यमनुलोमवत् ॥ ५८ ॥

व्याख्यानम्॥

यत्परेफौविनाअन्यत्रषत्वणत्वादिषुअनुलोमवत्कर्तव्यमित्यर्थः ॥ ५८

॥

मूलम्॥

यत्रयत्रचयत्वंस्यात्तत्रतत्वंतथाभवेत्॥निषेधश्चजटायांतुतत्रतत्रतथाभवे
त् ॥ ५९ ॥

आर्षेतिग्रहणाद्यत्रप्रकृतिस्संहिताभवेत्॥आद्यन्तयोर्जटायामप्यार्षत्वा
त्प्रकृतिर्भवेत् ॥ ६० ॥

तथैवमिथुनीत्यत्रविलोमेयत्वमिष्यते॥

संहितायामभावेपिमिथुन्यष्टौचदर्शनात् ॥ ६१ ॥

व्याख्यानम्॥

तथैवमिथुनेत्यत्रजटाकालेयत्वमिष्यते॥ यथा-
आथमिथुनीमिथुन्यथाथमिथुनी॥मिथुन्यष्टौचदर्शनात् ॥ ६१ ॥
मूलम्॥

स्तोमायज्योतिरित्यत्रषत्वंसस्यनविद्यते॥
अनवग्रहपूर्वत्वाद्विद्ध्यभावस्तथासति ॥ ६२ ॥
अप्रसक्तिर्निषेधस्यनप्रतिप्रसवःस्मृतः॥
प्रतिप्रसवतायस्यषत्वंतस्यैवनान्यथा ॥ ६३ ॥
सुवोरोहावेतियश्चतत्रलुप्तोविसर्गकः॥
पुनर्ग्रहणसामर्थ्यादोत्वमाप्रोतिरोत्तरे ॥ ६४ ॥
कृधिसुवःस्वानासश्चादिव्यधिकंनदोषभाक्॥
अस्मिन्यज्ञेजटायांचह्यग्रयःपप्रयोप्सुयः ॥ ६५ ॥
(एतद्वचनमनिष्टं) त्रिपदप्रभृतिन्यायोलोपालोपेषुविद्यते॥
तत्रस्थमन्ययुक्तंचेत्पूर्वधर्मोनविद्यते ॥ ६६ ॥

व्याख्यानम्॥
लोपालोपेष्वेनत्रिपदप्रभृतिन्यायः॥
तत्रस्थमन्ययुक्तंयदितर्हिपूर्वधर्मोनविद्यते ॥ ६६ ॥

मूलम्॥
त्रिपदप्रभृतिर्लोपालोपयोरेवसंभवात् ॥
नप्रग्रहोनयत्वादावितिवेदविदोविदुः ॥ ६७ ॥
एदोद्भ्यांवक्ष्यतेतश्चयदनेकपदेपुनःजटोच्यतेन्यशब्देनतत्रानैक्यंनवि
द्यते ॥ ६८ ॥

..... जटायांदृश्यतेयदा॥

अलोपलोपकार्याणित्रिपदादौतथोत्तरम् ॥ ६९ ॥

व्याख्यानम्॥

एदोद्भ्यांएकारओकाराभ्यांवक्ष्यतेअकारः।
जटाकालेत्रिपदव्यतिरिक्तपदेनयुक्तंचेत्तत्रानैक्यंन ॥ ६९ ॥

मूलम्॥

प्रधानस्यतृतीयत्वंत्रिपदप्रभृतिस्मृतम्॥

ऋचिब्राह्मणवाक्येषुह्यलं द्वित्रिपदादिकं ॥ ७० ॥

पुनरुक्तंयतःपंचपदमित्युत्तरंचवा॥

पूर्ववद्भवतिज्ञेयंसर्वत्रापिविचक्षणैः ॥ ७१ ॥

परिव्यापुनरूर्जायत्रोस्यरातीयतोपिचसप्ततेपोअनुत्वग्रेत्वंगोमांश्चाथि
रोचने॥ चित्रंचभवतंद्रप्सस्सहस्वपुनरैक्यतः ॥ ७२* ॥

व्याख्यानम्॥

अथत्रिपदप्रभृतिन्यायोदाहराणानि॥ यथा-संपश्यामीत्यनुवाके।

परित्वाग्रेपुरमितिवाक्यं। अग्रिकाण्डेप्रथमप्रश्ने।

इमामगृष्णान्नित्यत्रापितथैव॥ यथा-त्वाग्रेग्रेत्वात्वाग्रे॥

अग्रेपुरंपुरमग्रेग्रेपुरं॥ भूमिर्भूमेत्यनुवाके।

पुनरूर्जानिर्वर्तस्वपुनरग्रेइतिवाक्यं। विष्णोःक्रमोसीत्यनुवाके।

अन्नपतइत्यनुवाकेचतथैव॥ यथापुनरग्रेग्रेपुनःपुनरग्रे॥

अग्रइषेषाग्रेग्रइषा॥ त्वंसोमेत्यनुवाकेःअयंनोअग्निर्वरिवइत्येतद्वाक्यं॥

यस्त्वाहदेत्यत्रापितथैव॥ यथा-अग्निर्वरिवोवरिवोग्निरग्निर्वरिवः।

आप्यायतांध्रुवेत्यनुवाके। विष्णोःक्रमोस्यरातीयतइत्येतद्वाक्यं॥

विष्णोःक्रमोसीत्यनुवाकेपितधैव। यथा-अस्यराती॥

यतोरातीयतोस्यस्यरातीयः।

अरातीयतोहन्ताहन्तारातीयतोरातीयतोहन्ता॥

भूमिर्भूमेत्यनुवाके। सप्ततेअग्र। इत्येतद्वाक्यं॥

प्राचीमन्पित्यत्रापि तथैवभवति॥ यथा-तेअग्रेग्रेतेतेअग्रे॥ see also

74 अग्रेसमिधस्समिधोग्रेग्रेसमिधः॥

उरुंहिराजेत्यनुवाके। अपोअन्वचारिषंइत्येतद्वाक्यं-

यस्त्वाहदेत्यनुवाके। अपोअन्वचारिषंइत्येतद्वाक्यं-

यस्त्वाहदेत्यनुवाके॥ तथैवभवति॥

यथा-अपोअन्वन्वपोपोअनु॥ संपश्यामीत्यनुवाके।

अग्रेत्वन्नोअन्तमइत्येतद्वाक्यं॥ अग्निर्मूर्धेत्यत्रापितथैव॥
 यथा-नोअन्तमोन्तमोनोनोअन्तमः॥
 अगन्मसुवःइत्यनुवाके। गोमोअग्रेइत्येतद्वाक्यं॥
 अग्निनारयिमित्यत्रतथैवभवति॥ यथा-गोमोअग्रेग्रेगोमान्गोमेअग्रे॥
 येदेवायज्ञहनइत्यनुवाकेतृतीयेलोकेअधिरोचनइत्येतद्वाक्यं॥
 अग्रियुनज्मीत्यत्रापितथैवभवति॥ यथा-
 अधिरोचनेरोचनेध्यधिरोचने॥
 उदुत्यंजातवदसंइत्यनुवाके। अन्तरिक्षंसूर्यआत्माइत्येतद्वाक्यं॥
 नवोनवोभवतीत्यत्रापितथैव॥ यथा-
 अन्तरिक्षंसूर्यस्सूर्योन्तरिक्षमन्तरिक्षंसूर्यः॥
 इषेत्वोपपीरित्यत्र। भवतन्नस्समनसावित्येतद्वाक्यं॥
 समितमित्यनुवाकेपितथैव॥ यथा-अद्यनोनोद्याद्यनः॥
 निग्राभ्याइत्यनुवाके॥ द्रप्सश्चस्मन्देत्येतद्वाक्यं॥
 अभ्यस्थादित्यनुवाकेध्रुवासीत्यनुवाकेचतथैव॥ यथा-
 अनुयोयोन्वनुयः॥ संत्वासिंचामीत्यनुवाके।
 सहस्वारातीयतइत्येतद्वाक्यंध्रुवासीत्यनुवाकेपितथैव। यथा-
 सहस्वारातीयतोरतीयतस्सहस्वसहस्वारातीयतः ॥ ७२ ॥
 मूलम्॥
 पवस्वप्रतपास्सूर्योपरोग्रेद्यौस्तथाभवेत् ॥ ७३ ॥
 आयुर्यज्ञेनचायुर्दावाजःप्राणम्मएवच॥
 येनाग्रेस्मिन्सधस्थेचवाज्यध्वनस्त्वनैक्यतः ॥ ७४ ॥
 व्याख्यानम्॥
 अथालोपविषयेत्रिपदप्रभृतिन्यायमाहयथा।
 त्वमग्रेरुद्रइतियाज्यायांइत्यत्र। अग्रेपवस्वस्वपाइत्येतद्वाक्यं।
 अगन्मसुवरित्यतयथा॥ अस्मेवर्चोवर्चोअस्मेअस्मेवर्चः॥
 उभावामिन्द्राग्निइत्यत्रत्वमग्रेव्रतपाइत्येतद्वाक्यं।
 दैवींधियमित्यत्रयथा-त्वमग्रेअग्रेत्वंत्वमग्रे॥

वाग्वैदेवेभ्यइत्यत्रमन्त्रब्राह्मणत्वात्तथैवभवति॥ उक्तान्येवोदाहरणा
नि॥

ध्रुवासीत्यत्रयास्तेअग्रेसूर्यइत्येतद्वाक्यं॥ वयोवाअग्निरित्यत्रयथा॥

तेअग्रेअग्रेतेतेअग्रे॥ सूर्येपरैतिकिम्॥

यास्तेअग्रेसमिधोयानीत्यत्रलोपेजटाकालेयथा॥ तेअग्रेऽग्रेतेतेअग्रे॥

इमामगृभ्णत्रशनामित्यत्रद्यौस्तेपृष्ठमित्येतद्वाक्यं॥

त्रैशिकप्रश्नेऽपितथैव॥ त्रैशिकोनामयदेकेनेत्यादयःत्रयःप्रश्नाः॥

योवाअयथादेवतमतिप्रश्नेयथा-

अन्तरिक्षंसमुद्रस्समुद्रोअन्तरिक्षमन्तरिक्षंसमुद्रः॥

क्षत्रस्योल्बमसीत्यत्रआयुर्यज्ञेनकल्पतामित्येतद्वाक्यं॥ गर्भाश्चमइत्यत्रय
था-कल्पतामपानोअपानःकल्पतांकल्पतामपानः॥

त्वमग्रेरुद्रइतियाज्यायांआयुर्दाअग्रइत्येतद्वाक्यं॥

तृतीयकाण्डेतृतीयप्रश्नेयथा॥ आयुर्दाअग्रेअग्रआयुर्दाआयुर्दाअग्रे॥

तस्मिन्नेवानुवाकेआयुर्दाअग्रेहविषोजुषाणइत्यवभृथमित्यत्रापितथैव
भवतिब्राह्मणत्वात्॥ क्षत्रस्योल्बमसीत्यत्रवाजश्चप्रसवश्चेत्येतद्वाक्यं॥

एकाचमइत्यत्रयथा॥ चापिजोआपिजश्चचापिजः॥

ध्रुवक्षितिरित्यत्रप्राणम्मइत्येतद्वाक्यं॥ इन्द्राग्नीअव्यधमानां॥

भूष्कसृदसिइत्यनुवाकद्वयेऽपियथा-अपानंमेमेअपानमपानंमे॥

अग्रियुनज्मीत्यत्रयेनासहस्रमित्येतद्वाक्यं॥ यदाकूतादित्यत्रयथा-

येनाग्रेअग्रेयेनयेनाग्रे॥ येनासहस्रमित्यत्रपरोग्रेचपुनस्तथा॥

ऋक्षुब्राह्मणवाक्येषुह्यलंद्वित्रपदादिकम्॥

इतिवचनेनपरोग्रइतियेनाग्रेदक्षिणायुक्ताः॥

येनाग्रेसुकृतःइतिवाक्यद्वयेऽपिआलोपएवउच्यते॥ यथा-

येनाग्रेअग्रेयेनयेनाग्रे॥

अग्रेदक्षिणादक्षिणाअग्रेअग्रेदक्षिणाः॥ अग्रेसुकृतसुकृतोअग्रेअग्रेसुकृ

तः॥ अन्ययुक्तत्वादत्रत्रिपदन्यायोनभवति॥

अग्रियुनज्मीनत्यत्रअस्मिन्सधस्थइत्येतद्वाक्यं॥ यदाकूतादित्यत्रयथा

–अस्मिन्सधस्थेसधस्थेअस्मिन्सधस्थे॥
इमामगृभ्णत्रित्यनुवाकेआगत्यवाज्यध्वनइत्येतद्वाक्यं॥
वृद्धंवाइत्यत्रयथा-वाज्यद्ध्वनोद्ध्वनोवाजीवाज्यद्ध्वनः॥
ऐक्यंनभवतीत्यनैक्यं॥ अलोपइत्यर्थः ॥ ७४ ॥

मूलम्॥

क्रम्याद्ध्वनोभवत्यग्रेपावकोऽर्पयतीतिच॥
विषयोऽङ्गिरइत्येवक्रम्येत्यादिचलुप्यते ॥ ७५ ॥

व्याख्यानम्॥

जटायामन्ययुक्तत्रिपदप्रभृतिन्यायमाह॥ यथा-
अध्वनआक्रम्याक्रम्याध्वनोऽध्वनआक्रम्य॥
भवत्यग्रेऽग्रेभवतिभवत्यग्रे॥

अर्पयतिपावकःपावकोऽर्पयत्यर्पयतिपावकः॥

विषयेत्रिपदप्रभृतिविषयइत्यर्थः॥ यथा-

अङ्गिरइतीत्यङ्गिरोऽङ्गिरइति॥

अग्रेअङ्गिरइतीत्यत्रत्रिपदप्रभृत्यभावात्॥

किन्तुअङ्गिरोऽप्सुयः (प्रा१-१२-१७)

इतिकण्ठोक्तत्वादलोपप्राप्तिः॥ अङ्गिरइतीत्यङ्गिरोऽङ्गिरइतितंत्वा
समिद्धिरङ्गिरइत्याहेत्यत्र॥ अङ्गिरइतीत्यङ्गिरोऽङ्गिरइति ॥ ७५ ॥

मूलम्॥

दधिक्राव्णरक्षाचमर्यश्रीर्मन्वनेपिचताअस्यहिरण्यगर्भस्संचारण्यम
नुत्वपि ॥ ७६ ॥

अश्वाजन्यग्रयश्चैवाप्यध्वर्योवेरप्यथोभवेत्॥

व्याख्यानम्॥

उख्येताअस्यसूददोहसइतिवाक्यंत्रैशिकेऽपितथैव॥

यथाअस्यसूददोहसस्सूददोहसोअस्यास्यसूददोहसः॥

हिरण्यगर्भस्समवर्तताग्रे। आमुमारण्यमनुते। विधेमतेपरमे।

इत्यादिमन्त्रब्राह्मणभेदेनयत्रयत्रदृष्टंतत्रतत्रापितथैव ॥ ७६ ॥

मूलम्॥

पुनरुक्तंयथोक्तंस्यात्पदपंचकमेवहि॥ ७७ ॥

यस्तामविद्वानित्यत्रह्यनुस्वारागमोभवेत्॥

अनार्षेनैवविज्ञेयोऽप्यकारादीतिसंग्रहः ॥ ७८ ॥

द्यौरहनीइतितुयन्निमित्तंदृश्यतेत्रवै॥

णत्वंस्याद्भिन्नदेशयस्थत्वाच्चैवनविद्यते ॥ ७९ ॥

अश्वाजन्यग्रयश्चैवचाध्वर्योऽपोअथोतथा॥

श्रुतिग्रहणसामर्थ्यादात्रेयेणापिभाषितम् ॥ ८० ॥

यदक्षरांगवर्णाश्चद्विविधापदसंहिता॥

इयन्नानापदोक्तेवह्युच्यतेपंचसंहिता ॥ ८१ ॥

व्याख्यानम्॥

स्पष्टोर्थः ॥ ८१ ॥

अथफलश्रुतिः॥

संहितांचपदंचापिक्रमंचैवजटांपठन्॥

लक्षणज्ञस्तदाप्रोतिब्रह्मङ्जानंहिशाश्वतम्॥

संहितापाठमात्रेणयत्फलंप्रोच्यतेबुधैः॥

पदेतुद्विगुणंविन्द्यात्क्रमेतुचचतुर्गुणम्॥

वर्णक्रमेशतगुणमजटायांतुसहस्रकम्॥

तथाचगौडपुराणे॥

विद्यानामुत्तमाविद्यावेदविद्यासमीरिता॥

अथस्तद्दातुरस्त्येवलाभस्वर्गापवर्गयोः॥

विद्यानांचपराविद्याब्रह्मविद्यासमीरिता॥

अतस्तद्दानतोराजन्सर्वदानफलंलभेत्॥

तथादेवीपुराणे॥

वेदएवद्विजातीनांसाधनंश्रेयसःपरम्॥

ततस्स्वाध्यानाभ्यासात्परम्ब्रह्माधिगच्छति ॥ १ ॥
तमेवशीलयेत्प्राज्ञःशिष्येभ्यस्तंप्रदापयेत्॥
तदभ्यासप्रदानाभ्यांतत्त्वंब्रह्माधिगच्छति ॥ २ ॥
योनधीत्यद्विजोवेदानन्यत्रकुरुतेश्रमम्॥
सजीवन्नेवशूद्रत्वमाशुगच्छतिसान्वयः ॥ ३ ॥
वेदविद्याविहीनस्यविद्याजालंनिरर्थकम्॥
कण्ठसूत्रविहीनायाःकामिन्याभूषणंयथा ॥ ४ ॥
आशिक्षितानांवेदेषुशास्त्राभ्यासोनिरर्थकः॥
किमस्त्यनुपवीतस्यवाजपेयादिभिर्मखैः ॥ ५ ॥
तथाचभविष्योत्तरपुराणे।
अपुत्रोलभतेपुत्रमधनोलभतेधनम्।
वेदाध्ययनसंयुक्तःपरेब्रह्मणिलीयते॥ १॥
अथयजुर्वेदस्वरूपमाह।
यजुर्वेदःपिङ्गलाक्षःकृशमध्योबृहद्गलः॥
बृहत्कपोलःकृष्णाङ्घ्रिस्ताम्रःकाश्यपगोत्रजः॥
सभापर्वणि॥
कृत्वापाठक्रमंचैवयजुर्भिर्निर्मलस्वरैः॥
जटौपदविभागज्ञैरुच्यमानानेकशः॥ १ ॥
अनुशासनिकपर्वणि
संहितायां च सर्वस्यांस्थितस्योपस्थितस्यच॥
पदद्वयक्रमस्यापिजटायाश्चसपारगः॥ १ ॥
योजटामात्रविद्ब्रह्मासन्धिज्ञोविष्णुरुच्यते।
ईश्वरःसर्वसन्धिज्ञइत्येवर्षिभिरीरितम्॥ २ ॥
इति जटामणि स्समाप्ता
यदक्षरपदभ्रष्टं मात्राहीनं तुयद्भवेत्।
तत्सर्वं क्षम्यतांदेव नारायणनमोस्तुते॥
ओम्तत्सत्श्रीकृष्णार्पणमस्तु

